

CARAMAN N. Mihail (n. 11 nov. 1928, com. Oancea, jud. Galați).

În martie 1950 a absolvit Școala de educatori (ofițeri politici) MAI nr. 1 din București după care a fost repartizat la Trupele de Grăniceri unde, timp de 5 ani de zile, a îndeplinit funcția de lucrător operativ la câteva unități militare de grăniceri. În aceeași perioadă a absolvit Universitatea serală de marxism – leninism și a fost admis la Facultatea de Științe Juridice din cadrul Universității „C. I. Parhon” București. În mai 1955 a fost promovată în aparatul central al MAI unde a îndeplinit funcțiile de lucrător operativ, șef de Birou și șef Serviciu (mai 1955 – dec. 1958).



În perioada ianuarie 1959 – mai 1969, a activat ca ofițer acoperit în cadrul rezidenței de spionaj a DGIE/DIE de la Paris. Aici și-a format o rețea de spioni axată pe culegerea de informații secrete din sediul NATO de la Paris (după ieșirea din NATO a Franței în 1966, sediul NATO s-a transferat la Bruxelles).

Un referat de cadre întocmit de Secția cadre din Direcția organizatorică a CC al PMR la data de 22 octombrie 1964 propunea, la inițiativa Ministerului Comerțului Exterior, numirea lui Caraman Mihai în funcția de consilier la Agenția Economică a RPR din Paris:

Din ianuarie 1959 este prim-secretar la Agenția economică din Paris și îndeplinește funcția de locțiitor al șefului agenției. Este apreciat că s-a dezvoltat continuu din punct de vedere politic și profesional. Are multă putere de muncă, lucrează cu simț de răspundere și competență pentru îndeplinirea sarcinilor. Este inteligent, sesizează cu ușurință problemele și se orientează în rezolvarea lor. A participat la unele tratative comerciale și a obținut rezultate bune¹.

Potrivit istoricului Mihai Pelin, rețeaua organizată de Caraman ar fi beneficiat de suportul serviciilor speciale franceze, care „sub regimul generalului Charles de Gaulle, au

¹ „Referat de cadre din 22 octombrie 1964 privind pe Caraman Mihai, propus în funcția de consilier la Agenția Economică din Paris”. Documentul este semnat de către Dinu Vasile-șef de Sector în Secția cadre a CC al PMR, Mernea Constantin-instructor în Secția cadre a CC al PMR și Gheorghe Ionescu. „Securitatea. Structuri – cadre: obiective și metode”, coord. Florica Dobre, CNSAS, București, Ed. Enciclopedică, 2006, pp. 245-246.

acționat în vederea slăbirii influenței americane pe continentul european și, implicit, în vederea compromiterii NATO”².

Documentele pe care această rețea de spionaj le obținea erau predate de autoritățile române direct sovieticilor. Odată cu venirea lui Nicolae Ceaușescu la putere, serviciul de spionaj românesc a stopat această practică, trimițându-le sovieticilor doar anumite selecțiuni și sinteze.

După câteva luni de zile de la demisia lui Charles de Gaulle din funcția de președinte al Franței, Mihail Caraman a fost rechemat în țară, scos din DIE și mutat la Inspectoratul Județean de Securitate Ilfov. Conducerea spionajului românesc de la acea vreme l-a suspectat pe Caraman că ar fi furnizat informații sovieticilor și după 1965, folosindu-se de un canal paralel de comunicare. Totodată, Caraman a mai fost suspectat că ar fi primit în secret o decorație și grad militar de ofițer superior.

În 1973 a revenit în DIE cu sprijinul generalului Ion Mihai Pacepa, fiind numit în funcția de șef al Brigăzii de contrainformații cu gradul de general-maior. Ca urmare a defectării generalului Pacepa, a fost din nou „trecut pe linie moartă” în funcția de comandant-adjunct al Școlii militare pentru perfecționarea cadrelor active și pregătirea ofițerilor de rezervă – UM 0900 Grădiștea (1978 – 1979). În 1979 a fost trecut în rezervă printr-un decret prezidențial, până în ianuarie 1990, când a fost reactivat cu același grad și numit în funcția de ministru-adjunct al Apărării³.

Adjunct al ministrului apărării naționale și șef al Serviciului Român de Informații Externe (20 ian. – 20 aug. 1990); director al Serviciului Român de Informații Externe (20 aug. 1990 – 9 apr. 1992); consilier al directorului Serviciului Român de Informații Externe (apr. – sept. 1992).

A fost înlăturat din funcția de șef al SIE în urma presiunilor făcute de secretarul general al NATO, Manfred Wornier, care nu a uitat aportul adus de Caraman la destructurarea organizației nord-atlantice în perioada 1959 – 1969.

Mihai Burcea

² Mihai Pelin – „Un veac de spionaj, contraspionaj și poliție politică. Dicționar alfabetic”. București, Ed. Elion, 2003, p. 75.

³ Ibidem.